

70

στη αποφασιστική θεω-
λογία είναι ταυτό-
τητα με την
'εμπειρία της
δένειας της
φιλοσο-
φίας.

Με' τα' καθηχνητικά βχολεία μα-
δαίνουν ωρέβισμό... προτεβταντική
έρηνεύα Αχ- Γραφής κ' νε'α
έρηνεύα δοχμάτων ... τραγουδά-
κια κλπ... Ο' πολιτικοί βη-
μερα βτην Έλλάδα κάνουν ήθικο-
λογία, αντι να' έχουν τον Νόμο
ως κριτήριο, χρηβιμοποιούν ήθι-
κα κριτήρια δια' ήθιολόγηβη βυ-
μπεριφοράς των πολιτών (το
κακός κ' καχός) . Ταντίτουβ των

ο κεντρικός άξονας της βιβλικής πα-
ραδόβως δεν είναι το βιβλίο της
Αχ- Γραφής, αλλά οι έμπειρίες θε-
ωβως των πατριαρχών κ' των
προφητών . Η Αχ- Γραφή
δεν έχει βωπό να περιγράψη
των ήπεριγραπτών θεών, αλλά
να όδμηθή των άνδρωπο
βέ ένωβη με' των θεών !!

Παύλα πάντα βτην ψυχή, με' παντογνή ευχή!

Για τους αγίους Πατέρας ή' βως
το κυριώτατο έπιχείρημα βη υπάεχει ο' θεός είναι
όχι λογικές αποδείξεις, αλλά όβοι έβδαν των
θεών (προφύτες, απόβτατοι κ' Άγιοι) . Αυτοί είναι
ιστωρικό γεγονός .. πραγματικότης !

Στη Γερμανία (πρόσφατα χρόνια) 200.000
Γερμανοί έγινον όρθόδοξοι, ηηγαίνουβ βτης Ρωββικής
έκκλησίας για να βαπτισθούβ δια' το Οικουμενικό
πατριαρχείο (όφαναριώτες) έχουν συμφωνηβη με' την
'ελληνική όρθόδ. εκκλησία Γερμανίας (άνηκει βτο
Οικουμεν. Πατριαρχείο), να μη δέχεται προβηχύτους ..
-βηίβωπος άνουβματος να δαχδή μετανοούν-
τα αίρετικών. πρέπει να' καθαρευθ' βάβη των Ιε-
ρών κανόνων . Ο' Οικουμενιώτες δεν βωποβ
ταύς παπικός κ' προτεβταντες αίρετικός.

καιροί αποβταθίας!

Μακάριος ο φυλάτ-
των έαυτών άμώλυτων από
την κοινωνία των κακοδόξων ψευδοδι-
δακτών (Οικουμενιτών κ' κοινωνολόγων αίρετός) .

Αμήν .

Θωπεύει ο Θεός, εν τω εχθισμῳ Αὐτοῦ! (καρμῶς)

ὁ δὲ ἀνθρώπου. Μετὰ 2 ἕνας πού ἔχει τὴν
 ἀκογούδης τὸ χρίσμα πού νοερά προεὐχή ἐν-
 εἶναι ἢ καταστάσις τῶ φω- τῶς τῶ, «ἀκούει» τὴν
 τισμοῦ δηλ. ἐνέργεια τοῦ προεὐχή νὰ λέγεται
 ἀγ. Πνεύματος. Ἡ προω- μέθαι εἰς τὴν καρδιά
 πικὴ πένθηκοστή τοῦ κα- τῶ. Αὐτὸς πού ἔ-
 θενός. Μὲ τὴν πτώση γινε νοῦς ἀγ. Πνεύμα-
 Ἀδαμ. ἕως ἔχομε σκοτασμὸ ἕως, αἰθθαίνεται τὴν
 τοῦ νοῦ (χεμᾶτος λογισμῶς). ἐνέργεια τοῦ ἀγ. Πνεύ-
 «ἔγινε βύχχους λογισμῶν μετα- οῦ
 ξὺ λογικῆς κ' νοῦς. Ἡ δέωσις 3
 δηλ. θεοπία, εἶναι ἢ πλήρης 5
 θεραπεία, μεταδίδεται ἀπὸ γενεᾶ 6
 βε' γενεᾶ ἢ ἑρπάρια κ' ἐκτείνεται 7
 ἀπὸ τῶν Ἀβραάμ μέχρι τῶν Ἰω- 8
 ἀννη τῶν Πρόδρομο. Αὕτη εἶναι ἢ 9
 προφητικὴ παράδοσις τῶν πατρι- 10
 αρχῶν κ' προφητῶν. Ἡ πρώτη 11
 περίοδος, ἀπὸ Ἀδαμ μέχρι Ἀβραάμ. 12
 Ἡ αἰγία τῶν ὀρθοδ. πα- 13
 ραδόθεως εἶναι ἢ μεταβάσις τῆς 14
 ἑρπάριας τῶ φωτισμῶ κ' τῆς θεώσεως. 15
 >|δου ἢ πορεία:
 ΚΑΘΑΡΣΙΣ - ΦΩΤΙΣΜΟΣ - ΘΕΩΣΙΣ
 Ἐν τῶ εἶδη οὐκ ἔβαν μετάνοια!
 οἱ βεβωθμένοι δοῖ δούν τὴν δόξα 16
 τοῦ Θεοῦ ὡς φως 17
 χυκῶτατον κ' ἀνέγπερον, οἱ κο- 18
 χαθμένοι θα δούν τὴν ἴδια δόξα 19
 ὡς πῦρ καταναχίθκον (φωτῖα 20
 καυθική). Ἡ μετάνοια
 δηλ. νὰ προετοιμαθῶμε νὰ δούμε 21
 τῶν Θεοῦ ὡς φῶς εἶναι ἔργο 22
 ἕως θανάτου. Ἄν δὲν βραῖθμε 23
 τουλάχιστον εἰς μερικόν φωτισμόν, 24
 δὲν θα δούμε τὸ φῶς 25
 (εθεῖ) οὔτε θ' αὐτὴν 26
 οὔτε εἰς τὴν ἄλλη 27
 ζωῆ. 28

Ἡ ἐμπειρία αὐτῆ εἶναι δῶρο Θεοῦ! Δὲν εἶναι φιλοσοφικοὶ στοχασμοί.
 Ἐπάρχει ἢ λογικὴ πίστις τῆς ἀποδοχῆς, πού δὲν μοῖς δι- καιώνει. Ἡ ἄλλη εἶναι ἢ καρδιακὴ πίστις ἢ ἐνδιαθέτος πί- στεις κ' εἶναι δῶρο Θεοῦ. Αὕτη εἶναι ἢ ΝΟΕΡΑ ΠΡΟΣΕΥΧΗ.

Να' δούμε τῶν Χριστῶν, θ' αὐτὴν τὴν ζωὴν με' νοερά αἰθθαίνεθ. Ἄμην.

Τοις άγιοις τοις εν τή χή αυτου (= ορθοδοξία), εδωκαθεωθεν ο κυριος ι (ψαλμο)

-3-

Δια της πίστεως αι-
 τας μέσω της έχης
 βλέπαται άόρατοι,
 τέτοια δράσις λέγεται
 θεωρία. Ο ψδοίβας
 εις τήν Αγαπή εθεώδη.
 Ο Θεός δέν ταυτίτεται με
 κανένα ανθρωπινό νόημα.
 Δέν υπάρχει καμία απολύ-
 τως ταυτότης κι όμοιότης
 τών νοημάτων κι όνομάτων
 περι Θεού μ' αυτώ που είναι
 ο ίδιος ο Θεός. Μεταξύ
 κατωύ κι άκτιβτου δέν υπάρ-
 χει όμοιότης, αυτώ είναι δόγ-
 μα της όρθοδ. παραδόβε-
 ως. Δέν υπάρχουν ανθρω-
 πινες λέξεις ναι περι-
 γραφούν τώ άκτιβτον.
 Ο βλέπων τών
 χριστών είναι
 βε' καταβτα-
 βη έρηγορ-
 βως. Βλέ-
 παί όχι μόνο
 ή διάνοια αλλά
 κι τώ σώμα. Ο ευρι-
 θκόμένος βε' υπέρ φύβιν καταβτα-
 βη βυαναβτρέφεται με τούς άλλους
 άλλα δέν τρώει, δέν πίνει, δέν κοι-
 μάται, δέν πηγαίνα για οφυβική του ε-
 να'χκη... τών βυντηρεί ή χΑΡΙΣ. .. είναι έλευθερος από
 τώ αιδιάβητα πάδη ... ά'χρελος επίχειος. !!! Ο άφ
 Γρηγορ. Παλαμάς καταχγορεί τίσ έκβτατικές έμπει-
 ρίες τών Πλατωνικών ως δαιμονικές (οί ψυχολόγοι
 αυταί τώ νόματουν παραιβδητικές κλη... έμπειρίες)
 κανένα φιλοσοφικό ή λογικό βυ-
 βημοί δέν εφαρμόζεταί εις τών Θεόν. Ο Θε-
 ολογών εφριβκεται βτώ οφωαβμό κι θεωροχες βοίβει
 τίσ έμπειρίας τών Θεουμένων (Αγ. Γραφή + Πατέ-
 ρες), προβώχεται βοίβει τίσ έμπειρίας τών άγι-
 ών. Γιαυτό ή βουδαίστρες προβώχεις είναι οί
 ψαλμοί τώ Δαυίδ. Βιώνοντας ή μεχεταιύτα
 Αγ. Γραφή, πατρίκα' κείμένα, πρακτικά βυνόδων

βουναβτρέφεται με τούς άλλους
 άλλα δέν τρώει, δέν πίνει, δέν κοι-
 μάται, δέν πηγαίνα για οφυβική του ε-
 να'χκη... τών βυντηρεί ή χΑΡΙΣ. .. είναι έλευθερος από
 τώ αιδιάβητα πάδη ... ά'χρελος επίχειος. !!! Ο άφ
 Γρηγορ. Παλαμάς καταχγορεί τίσ έκβτατικές έμπει-
 ρίες τών Πλατωνικών ως δαιμονικές (οί ψυχολόγοι
 αυταί τώ νόματουν παραιβδητικές κλη... έμπειρίες)
 κανένα φιλοσοφικό ή λογικό βυ-
 βημοί δέν εφαρμόζεταί εις τών Θεόν. Ο Θε-
 ολογών εφριβκεται βτώ οφωαβμό κι θεωροχες βοίβει
 τίσ έμπειρίας τών Θεουμένων (Αγ. Γραφή + Πατέ-
 ρες), προβώχεται βοίβει τίσ έμπειρίας τών άγι-
 ών. Γιαυτό ή βουδαίστρες προβώχεις είναι οί
 ψαλμοί τώ Δαυίδ. Βιώνοντας ή μεχεταιύτα
 Αγ. Γραφή, πατρίκα' κείμένα, πρακτικά βυνόδων

4

Λειτουργικά κείμενα
 κ' τότε έχει όρδο-
 ξη έρμηνεία, .. είναι
 θεολόγος τής εκκλη-
 σίας. Δοξάζεται
 ο προορής η' ο
 απόβωλος θημάνει θλέπει
 τών δόξαν χριστώ, ο χριστός
 είναι ο διαχθέ κ' ο έλωήμ τής

αναπνεύ-
 σον κύριε
 τής ψυχής
 των κεκοιμη-
 μένων δούλων
 σου...
 (Α... Ν... Ε...
 Θ... Κ...)

είχαν τών προορής η' έμπειρία με τή διαορορά ότι
 ο διαχθέ τής παλ. Διαθήκης έδωκε κ' άνδρωπος. οί
 φρεί απόβωλα θω θάθωρ έδοξοίβτηκαν μερικώς
 κατά τών μεταμύρωβη κ' πλήρωσ έλοι τών πεν-
 τηκοβτη (άνώτατος δόξαθμός που μπορεί να φθαίβη
 ποτέ άνδρωπος ο' α'υτή τή γη).

οί φραγκάι π' έξοβί-
 αζαν τ' έδαορη
 τής Ρωμοβύνης

χώρταν θ' α' η'
 δύναμη τής όρ-
 δοξίας ήταν κ'
 είναι η' μονα-
 χική παρα-
 δοβίς. Αυτή

... το άλλο μέτρον
 μήτηρ παρθένης, τ' άλλο μέτρον
 καινού οίδε η' κατάβίς ;

ν' άντέχων οί χριστι-
 ανοί, όποιος έχει τών νοερα' προβευχη
 δέν φοβάται, υπομένει με τή θεία χαίρη
 όποιαδήποτε θάθωνα θ' α' τών χριστώ. ο άπ' πωώλος
 όμιλες θ' α' τών νοερα' προβευχη, π' είναι η' καρδιά τής
 μοναχικής έργαβίας. οί φραγκάι, έδεβαν θωχο να
 διαλύθουν τών μοναχισμό μετά τή έπαναίβταθη τού 1821.
 Με τών Όθωνα (Βαυρωί) με βύμπραθη πρόδοτών ιεραρ-
 χών διέλυθαν 400 τ' όβα μοναβτήρια. Όπως ο Πατήρ

ο γίός κ' τ' Αγ. Πνεύμα είναι ένα κατά
 τών δόξαν (είναι κοινή), έτβι κ' έμεις να
 γίνωμε ένα θ' α' τών έλοι μας, με τ' άθω-
 με εις τών δόξα τ' α' (= μετ' α' τών
 άκταβτου φωτός). Όταν ο άνδρωπος
 φθαίβη θ' α' θείωθ, τότε όδηχείται εις
 πάθαν τήν άληθείαν. Η νοερα' αί-
 θηβίς είναι η' πρώτη βαθμίς τής θείωθ.
 Η δέυτερη βαθμίς είναι η' θείωθ που
 είναι η' ίδια η' θεοπτία.

Όταν ό νους καθαρισθή απ' όλες τις σκέψεις κ' τα πάθη, τότε μπορεί να δεχθή την θ. χαρίσθην ψυχή. Τότε έρχεται το Άγ. Πνεύμα κ' προεώχεται συνεχώς στην καρδιά τού ανθρώπου. Αν δέν θεραπευθώ ό άνθρωπος κανένα πολιτικό σύστημα, δέν μπορεί να έσορμησθώ. Είς την αίρεση δέν υπάρχει θεραπεία, αλλά μόνο είς την ορθοδοξία. Είς την ορθοδοξία παράδοση δέν υπάρχει ή αναλογία τής πίστεως μεταξύ διδασκαλίας άγ. Γραφής κ' αληθείας περί Θεού. Δέν υπάρχει αναλογία πίστεως αφού δέν υπάρχει ομοιότης μεταξύ Θεού κ' κτισμάτων. Διαβαίτοντας αίχως των Άγ. Γραφών δέν μπορείς να θεολογηθείς σωστά μόνο θάβει τής Άγ. Γραφής. Αυτό έκαναν οι αίρετικοί, δέν είχαν την εμπειρία του φωτισμού ή τής θείωσης. Ο πιστός όταν είναι μέγα στο άκτιστο φως, γινώσκων φως κατά χαρίν, βλέπει το φως. Η βασιλεία τού Θεού, είναι ή δόξα αΐτη, το φως τού Θεού κ' είναι άκτιστος κ' ποιητοχού παρούσα. Ο άνθρωπος όμως, δέν μετέχει σ' αΐτην αν κ' βρίσκεται μέγα σ' αΐτην. Ο έρχομός τής βασιλείας τού Θεού, δέν είναι αποστ' άλλο, παρα αΐτη ή αποκατάστασις τής δόξης τού Θεού είς τών ανθρώπων. Η θάβει τής ανθρωπίνης κτιστής γινώσεως είναι ή ομοιότης κ' ή διαφορά. Με αΐτα γίνεται περιγραφή ταξινόμησθ κλπ.

Η σχετική ομοιότης μεταξύ αϊχέλων κ' ανθρώπων είναι είς την άθανασίαν, τ' λογικόν, τ' περιγραπτόν, τ' αΐτεζούσιον.

Ο βκεπτόμενος (5) άνθρωπος βκεπτεται μέ τ' σχήμα: σ' υποκείμενο (αΐτω που παρατηρεί) - αντικείμενο (έκενο π' παρατηρείται). Όταν λέμε ό πατήρ αγαπά τόν υιόν (δέν είναι μέ τ' ανώτερω ανθρώπινο σχήμα, όπως λανθασμένα πίστευε ό Αυγουστίνος κ' υνόμασε τών Θεών Αυτόαγαθήν ..)

Δέν έχομε μέ την άγ. Τριάδα, μέ την άκτιστη θεότητα, τή σχεση π' έχομε μέ τών Χριστών. (λόγω σαρκώσεως τού Θεού λόγος), ενεργεία τ' κατά είκόνα θεμαίνει όμοιωθόν μέ τών Χριστών κατά την εΐσθησιν χυϊαν!

Εν οικία μιά (= ορθόδοξος εκκλησία) θεωμύεται ό αϊμός τού Θεού >> (εξέδος...)

Δόξα σοι, κύριε, Δόξα σοι, Δόξα σοι!

6

ὁ ἄνθρωπος γίνεται κατὰ χάριν
ναὸς Ἁγ. Πνεύματος, ὅ-
ταν φθάσῃ εἰς
τὴν φωτισμόν,
ἐνῶ ὅταν φθά-
σῃ εἰς τὴν θε-
ωσὴ γίνεται
κατὰ χάριν θε-

ὅς ὁ πῦρ
δὲν ἐνώσεται μετὰ τὴν
οὐσία τῷ θεῷ οὔτε μετὰ
τὴν ὑπόστασιν τοῦ Λόγου. Ἐνώσεται
μετὰ τὴν ἀνθρώπιν φύσιν τοῦ Χρι-
στοῦ κατὰ τὴν θείαν Μεταλήψιν.
Ἐνώσεται μετὰ τὴν ἀναστῆν ἰσχυ-
ρὴν ἀνθρώπιν φύσιν τοῦ Χριστοῦ
κ' δι' αὐτῆς μετὰ τὴν ἀκατάβητ' ἐνέρχεται
τῆς ἀνθρώπινης φύσεως τοῦ Χριστοῦ
(δηλ. τὴν ἀκατάβητ' θεία χάριν).

Ἡ ἐπί-
στασις
μου, ὁ
πατήρ
κατα-
σχῆ κ.λπ..

αὕτη εἶναι πού ᾄδει, αὕτη
πού ἀναβαίνει, αὕτη πᾶ-
ρα θεραπεύει ψυχὴν κ'
τὸ σῶμα. Ὁ Πάπλος
ὀνομάζει τὸν Χριστὸν «κύριον
τῆς δόξης», πού εἶναι ὁ ἄγγε-
λος τῆς δόξης, ὅπως ἐμφανίζεται
εἰς προφήτας τῆς Παλ. Διαθήκης,
... εἶναι ὁ βαρκωμένος Λόγος.
εἰς τὴν παλ. Διαθήκῃ δύο πρόσωπα

τῆς Ἁγ. Τριάδος ἔχομε τὸν γιόν (ὡς τὸν
ἄγγελον) κ' τὸν πατέρα. ὅταν συναντῶν-
ται δύο πρόφῃτες τῆς καινῆς Διαθήκης πῃ τῆς ἐ-
ποχῆς ἀποτὶ Πάπλος ἢ θήμερινοὶ ἄγγελοι πού ἔχουν ἐμπει-
ρία ἀκατάβητ' φωτὸς... αὐτοὶ κατονοοῦν ἀλλήλους, διότι
ὀμιλοῦν τὴν ἴδια γλώσσα. Ὁ Μωϋσῆς εἰς τὴν και-
ομένη θάτο, παρὼν ὁ Πατήρ πού εἶναι τὸ φῶς, πα-
ρὼν ἐπιθήσῃ ὁ γιός. Λόγος πού εἶναι τὸ φῶς μέσῳ τοῦ
δοιοῦ βλέπει ὁ Μωϋσῆς τὸ πρῶτο φῶς κ' παρὼν τὸ
πῦρ (τὸ Ἅγιον Πνεῦμα). τὸ φαινόμενον τῆς φλεγο-
μένης κ' μὴ κοιομένης θάτου εἶναι φανερώσις τῆς
δόξης τοῦ θεοῦ. Γιατὴν ἄγγουθῆν κ' τῶς ὁ-
μοίους του, ἦσαν μέγα θαῦμα. εἰς τὴν παλ. Δια-
θήκῃ ὑπάρχει βαρῆς ὀρολογία περὶ τῆς Ἁγ. Τριάδος
. Ἐπειδὴ χερσιμποιοῦσαν οἱ «θεολόγοι»,
φιλοσοφικοὺς βροχαθῆς, ἔπεσαν βεῖ αἰρέσεις.

Δια' τῆς ἀνθρώπινης
φύσεως τοῦ Χριστοῦ, (7)
Δια' τοῦ βαρκωμένου λόγου
θλεπομεν τῶν Πατέρων ἐν
πνεύματι ἁγίῳ . ἐν τῷ
φωτὶ (τοῦ ἁγ. πνεύματος)
Δια' τοῦ φωτός (= Χριστοῦ)
θλεπομεν τὴν πηγὴν τοῦ
φωτός (τῶν Πατέρων) . Ἡ
ἐνέργεια τοῦ Θεοῦ εἶναι ἀμῆ
κ' διακρίνεται βέ . δημιουργικὴ
βέ προνοητικὴ (βουνη-
ρητικὴ), βέ καθαρτικὴ, βέ φωταβτι-
κὴ, βέ θεωτικὴ (ἐνέργεια). Μετα-
ξὺ τῶν ἐνεργειῶν αὐτῶν δὲν ὑ-
πάρχει ταυτότης αὐτὸ τὸ γωρι-
σομε ἀπὸ τὴν ἐμπειρία τῆς θείας
Χαρίτος, γιὰ ἐκεῖνοι πᾶ φθα-
νὸν βτὴ θέωσθ εἶναι οἱ ἅγιοι, οἱ
ἄλλοι δὲν φθαίνω βτὴν θέωσθ. Ἡ
ἀμῆ ἐνέργεια τοῦ Θεοῦ μεριτεται ἀμερίβτως ἐν μερι-
βτοῖς . Κατ' αὐτίαν ἔχεται με τὸν κόσμῳ ἔχει μόνον
ἡ ἀνθρώπινη φύσις τοῦ Χριστοῦ, ποὺ εἶναι πανταχοῦ πα-
ροῦθα . Ὅχι ἡ θεία φύσις τοῦ Χριστοῦ . Αὐτὸ εἶναι
τὸ μωτήριον τῆς παρουσίας τοῦ Θεοῦ εἰς τὸν ἀνθρώ-
πο . Ἡ θείωσις τοῦ ἀνθρώπου εἶναι ἡ μετοχή του
εἰς τὴν ἐνέργεια τοῦ Θεοῦ . Ἐπειδὴ δὲν ὑπάρχει ὁ-
μοιότης μεταξύ κατὰ κ' ἀκτίβου, ἡ θεία ζωῆσις
δὲν εἶναι ζωῆσις, λέγεται ἀγνωβία (διότι ὁ ἀνθρώπος ἔχων
θείαν ἐμπειρίαν ὑπερβαίνει τὸν ἑαυτὸν του εἰδέρχε-
ται εἰς τὸν χώρον τοῦ ἀκτίβου . . . γωριτεῖ θεῶν
μεῖω τοῦ Θεοῦ) . γωριτεῖ τῶν Πατέρων ἐν ἁγίῳ
πνεύματι δια' τοῦ λόγου .

Ἡ μωτήριον (ἀκαδημαϊκὴ - μετα-
πατερικὴ) εἶναι οἰκουμεινιβα-
κὴ, ἀνυπατερικὴ κ' ἀνυπαρδο-
διακὴ . Ἀναγκὴ ἐπανόδου εἰς
τὴν ὀρθοδοξίαν, κινδυνεβεῖ
ἡ βωτηρία τῶν Χριστιαν-
ων .

ἐμπειρία
θεοῦ
βωτον ἡμῶν!

8

ὁ πνευματικὸς πατὴρ πρέπει νάιναι βί κα-
ταστάθῃ φωτισμοῦ γιὰ νὰ ὁδηγεῖ εἰς σωτηρίαν τῶς
μαθητῶν του. Ὁ φωτισόμενος φωτίζεται.

Διαβάτοντας εἰς εὐαγγ. Ἰωάννου κεφ. 14 ἕως
17 βλέπομε τὰ πνευματικὰ βῆματα. Μποροῦμε
νὰ πούμε ὅτι τὸ κατὰ Ἰωάννην εὐαγγέλιο εἶναι
τὸ εὐαγγέλιο φωτισμοῦ κ' θεώσεως, ἐνῶ τὸ Λουκά
ματθ. κ' Μάρκῳ εἶναι τῆς καθάρσεως.

Στις ἐνέργειες αὐ-
τές (καθαριστική, φω-
τιστική, θεωτική),
μετέχουν μόνον
οἱ ὀρθόδοξοι. καὶ
ἐκ τῶν ὀρθόδοξων

ὅσοι ἔχουν καταλλήλως προετοι-
μασθε. Ἡ δύσα τοῦ Θεοῦ
εἶναι τὸ ὄνομα τοῦ ἀποδίδε-

τῆν ἐνέργεια τοῦ Θεοῦ πού μεριττεται ἀμερίτως.
Στῶν καινῆ διαθήκη γίνεται γινεται ἡμερίτως.
βασιλεία τῶν οὐρανῶν γιὰ τοὺς θεομένους, ὅπως ὁ
κύριος εἶπε: «ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς μου, μόναι ποι-
λαί εἶσιν» ὁ θεὸς ὁ θεάνθρωπος ὁ χριστιανὸς νὰ
φύλαξη τὴν θεώσῃ γιὰ νὰ γίνῃ οἶκος αὐτοῦ - μόνῃ
θεοῦ. Μετὰ τὸ 1821 ... ὁ νεοελληνισμὸς τῶν ὀρθό-
δοξῶν αὐτῆ διδασκαλία τὴν ἐξέβαλε ... δὲν ὑπάρχει πλεόν
βῆτα σχολικὰ βιβλία οὔτε βῆτα πανεπιστημιακά.

Ἡ ἀσκητικὴ ἰσὴ νηπτικὴ παρα-
δοξὴ εἶναι γιὰ ὅλους ἀγαθούς χριστιανούς κ' ἔχθάρμους.
Ἡ ἐπιβίβη ἐπιβίβη κ' τέχνη
τῶν πᾶν λέγεται ὀρθοδοξία δὲν μπορεῖ
νὰ συσχετωθῇ μὲ τὴν πολιτικὴ. οἱ προ-
τεβάντες πιστεύουν τὴν ἁγία γρα-
φὴ μόνῳ ὡς πηγὴ ἀληθείας, οἱ παπικοί
πιστεύουν τῶν βραβή + παραδόξῃ προφορι-
κῆ φωνηθῆς, ἀμρότεροι ~~αὐτῶν~~ διαβάτοντας
τὰ βιβλία αὐτῶν πιστεύουν ὅτι διαβα-
τῶν τῶν φωτίζει τὸ ἁγ. πνεῦμα κ'
κατανοοῦν αὐτὰ ὀρθῶς. οἱ λατῖνοι
πιστεύουν ὅτι τὸ ἁγ. πνεῦμα ἔδωκε τῶν
ἱεραρχία κυρίως, γιὰ τὸ ὅτι χειροτονίαι
τους, οἱ ἐπίσκοποι λένε τῶν χειροτονούμενο: «λαῖθε
πνεῦμα ἁγίου»

Χαίρε Νύμφη ἀνύμφευτε, ἀλληλούϊα!

« Ώπια,
 ένδυμα,
 τροφή,
 φάρμακα,
 αναψυχή,
 όλα είναι
 βτην εύχη»

« Το Πνεύμα συμμεταρρετ
 τῷ πνεύματι ἡμῶν, ὅτι
 ἔθελέν τέκνα θεοῦ,,
 ἐδώ των νοερα προ-
 βουχη φανερώνει ..
 .. αὐτῆ εἶναι ἡ πατε-
 ρικὴ παράδοσις ἀπὸ
 γενεᾶ βε γενεᾶ.

« ἄλληλοεφε-
 ρετούμενοι
 κ'
 ἀλληλοευχνο-
 μοῦσθε »

Τὸ Ρωμαῖκο (Βυζαντινὸ
 Σηλ. κράτος) ἔκανε τὸβους αἰχῶνες νάβαν ἡ ὀρθοδοξία ἡ
 ἐπίσημη θρησκεία κ' νὰ διαρρηχθῆ τὸ δόγμα ἀκεί-
 ραίο. Τὸ ὀρθόδοξο δόγμα ἦταν ἡ προῦπόθεσις γιὰ
 τὴν θεραπεία τῶν πολιτῶν. Ὁ ἔθνικὸς θρησκ.
 τῆς Ρωμιοθῆης (Βυζαντινῆς αὐτοκρατορίας) ἦταν
 τὸ : « Σῶσον κύριε τὸν λαόν σου κ' εὐχόγησον
 τὴν κληρονομίαν σου κ.λ.π. »
 Δυσὴ εἶδαθε εἰς τὴν διδασκαλία περὶ φωτισμοῦ
 ὁ νοητὸς κόσμος τοῦ Πλάτωνος. Διατρέθῃσι κ'
 δικοφοροποιήσι τῆς παραδόσεως .. ἡ παράδοσις
 αὐτῶν εἶναι αὐτῆ τοῦ Αὐγουστίνου. Οἱ πρώτοι
 οφραῖκοι θεολόγοι διαβάσαν τὸν Αὐγουστίνου κ' σχεδόν
 καθόλου ἀνατολικούς πατέρες τῆς ἐκκλησίας. Κοινέ-
 νας δεῖν εἶναι φυσιολο-
 γικός, παρὰ μόνον οἱ
 αἰχίοι. Ἡ ἀνάγκη
 θεραπείας κ' ἡ μέθο-
 dos τῆς θεραπείας τῶ
 ἀνθρώπου, βυσιετῶν
 τὴν οὐσία τῆς ὀρθ.
 παραδόσεως. Ὁρθο-
 δοξὸς πνευματικῆς
 εἶναι ἀρχαὴ ἰατρει-
 ας. Ὅταν εἰ
 ἐκκλησία φαῖται ὅτι εἰν
 νερέχη ἀνεπίρρω ο' κύριος,
 αὐτῆ ἡ νερέχη δεῖν εἶ-
 ναι κεντὸ σύνολο ὁδρατ.
 μὲν ἀλλὰ ἡ ἀκτιβτῆ
 δόξα τοῦ Θεοῦ. Μετὰ
 τὸν πόλεμο τοῦ 1940

Βίος, βίωση, ἐν
 βίῳ, βία, βονδία βαι-
 βιλῶς βωντας : βιαστῶν
 ἐβεν ἡ βονβηλα τῶν οὐρα-
 νῶν βαρυνάρδιοι (τροπαιο ἡχος χ')

(βαρυνάρδιοι εἶναι ὁ προσηλυμένος βαι χ' ἡννα,
 τὰ περὶ τῆς τῶν ἀποστόλων) (αἰ. μ. χενδ-
 βωμος)

